

Карнавал на приказните герои

Участват:

Палячо ,Джудже 1 , Джудже 2,Фея 1 ,Фея 2 ,Кумчо Вълчо,Кума Лиса,Червената шапчица, Спящата хубавица ,Пепеляшка ,Принца ,Пинокио ,Котаракът в чизми,Мишката;

/На сцената се появяват Палячото, който бие барабанче, и двете джуджета/

Палячо: Внимание!Внимание! Нечувано! Невиждано! Грандиозно, грациозно, шикозно, помпозно! Феите на приказките канят всички в своя дворец. Ще има бал, приказен бал!Сложете си тоалетите, скочете в каретите! Оставете тези строги костюми, скучните думи и погледа вял..., елате на бал!

/Влизат Фея 1 и Фея 2 /

Фея 1: Скъпи мои поданици, малки, големи и съвсем пораснали, вие, които не можете да заспите без приказка, вие, които си припомняте любимите приказки, четейки ги на своите малчугани, заповядайте на бал! Той е за тези, които още вярват в чудеса, и за онези, на които им се иска отново да повярват, че грозното патенце ще се превърне в лебед, че спящата красавица ще се събуди и ще срещне своя принц, за всички, чиито сърца са изпълнени с добро, светлина и надежда. Елате на нашия приказен бал! Повеселете се с любимите си герои. Повярвайте в щастливия край на всяка история. Входът на двореца е отворен за всички.

Джудже 1 : Карнавал, карнавал,
весел карнавал
тук ни е събрал!
Гости драги, гости мили,
добре дошли и дано не запушите уши
в този празничен ден от нас подреден
за наше и ваше удоволствие.

Фея 2: Вижте кой е днес сред нас-
герои славни и обичани
в премени лични,
дошли от приказки и книжки,
разказващи за хитри мишки
и глупави котараци с дълги мустаци,
за спящи красавици и пирати с брадавици,
за храбри принцове и оловни войници,
умиращи за любовта в огъня на пещта,
за малката Ида и нейните красиви цветя,

за чудни страни и сини морета,
за странни хора с бомбета.

Джудже 2 : За фантазьори и безделници,
за Том Сойер, който мразел понеделници,
защото трябва да е на училище,
а то за него е мъчилище,
за нашият любим герой,
разсмивал ни с шеги безброй,
за Хитър Петър става дума
и за лютивата му дума.
И Пипи е тук сред нас
със сто лудории в запас,
със своя дълъг чорап
и господин Нилсон космат...

Фея1/обръща се към Палячото и джуджетата/ : А вие познавате ли приказните герои?

Палячо : Разбира се!!! Ти какво си мислиш – че като подскачаме по цял ден, не четем книжки?

Фея 2 : Ей сега ще ви изпитаме. Но ако не познаете?

Палячо : Ще ни помогнат децата.**(Обръща се към публиката)**. Нали, деца?

Фея 1 : Стига се надхващайте!
Вече време е за бала!
Да започне карнавала,
ще има принцове и принцеси.
Хайде да вдигнем завеси!

(Влиза Спящата хубавица)

Спящата хубавица:

Моят сън предречен
продължава сто години
и в съня си виждам:
принцът ме целува.
А за всичко е виновно
островърхото вретено.
Бодна пръстите ми фини
Сякаш беше зла карфица
И за цели 100 години санах.....

Палячо: ...Спящата хубавица. Туй бе лесно, ще позная всяка хубавица, пък дори да е скрита под скъсани дрехи.

(Влиза Пепеляшка)

Джудже 1: Още една хубавица. В коя ли приказка става царица?

Пепеляшка:

Отхвърлена и сама
чистя пода на дома.

Ах, колко много бих желала,
да отида и аз на бала!

Мащехата ми е зла, носи ми беда подир беда.

А на мен ми се лудува, с принца мил ми се танцува.

Но сестрите ми проклети, искат грим и тоалети.

Да отидат те на бала, а аз да мия всяка чашка

Защото наричат ме.....

Джудже 2: ...Пепеляшка

(Влиза Принца)

Джудже 1: Мисля, че се сещам кой е този. Но за по-сигурно да чуем как ще се представи.

Принца: Мойта роля е последна
в приказката чудодейна.
Зверове, магьосници коварни
и принцеси високопарни
искат моите богатства
и над страната ми да властват.
Даже в жаба ме превърна
вещицата зла, коварна.
Но принцесата красива
ме целуна и щастливи
завъртяхме се в танц всинца
защото отново станах

Джудже 2: Принца! Не ни затрудняваш, Фейо!

Фея 2: Така ли? Почакай малко.

Сега това момче
ще ни зарадва и развлече.
От сковано дървено човече,
от малка непохватна кукла
то става истинско момче
с люблящо сърчице.

(Влиза Пинокио)

Пинокио: Аз съм малко дървено човече,

кой не ме познава, кой не ме познава,
че съм умен, весел и сърдечен,
всеки го признава, да!
Ех, носът ми дългичък е знам,
но беда не е това!
Приключенията много аз обичам.
Познахте ли как се наричам?

Палячо: Тук се объркахме... Деца, помогнете...

(От публиката извикват „ Пинокио“)

Джудже1: В далечината нещо червенео, и подскача, и се смее. Я, момиченце било,
носи питка със масло...

(Влиза Червената шапчица)

Червената шапчица:

Аз съм малка и засмяна.

Баба болна е, лежи.

Тичам през гора зелена,

кошничката ми тежи.

Кумчо Вълчо ще ме срещне,

приказката съм прочела,

ще ме хапне без да мигне-

но аз пак съм весела.

Знам, че днес ще ме спаси ловец,

ще спаси и мойта сладка баба.

Кумчо Вълчо е страхливец,

Щом напада жертва слаба.

Познахте ли ме вий, дечица,

аз съм.....

Палячо /подканва публиката със жестове да отговорят/:...Червената шапчица.

(Влиза Кумчо Вълчо. Чул е последните думи на Червената шапчица и е много сърдит)

Кумчо Вълчо:Кой на мен се смее и говори,
че съм глупав, пръв в неволи?

Като се ядосам, ставам страшен
жива душа не остава на пътя прашен.
В сив кожух облечен съм, в гора се крия
имам вид на куче, но не лая, а страшно вия.
Едри са ми зъбите, а нравът ми - опасен,
Страшен съм – нали съм ясен?
Ха, познай ме де, Палячо!

Палячо: Ха,ха,ха! Кой не те познава, зълчо!

Всеки знае, че си/към публиката/:Кумчо Вълчо!

(Влиза Кума Лиса, дотичва до Кумчо Вълчо)

Кума Лиса: Ей го моя стар другар. Пък аз го търся из гората...

Кумчо Вълчо: Теб пък кой те е поканил?Пак си вреш носа навред.Но тук се влиза със билет – гатанка за себе си кажи и на бала остани.

Кума Лиса: Аз съм с рунтава опашка,

с рижав се кожух обличам.

Дрехата ми е богаташка,

на госпожица приличам.

Друга няма, тъй известна във измама

Аз съм хитрата

Палячо /към публиката/: Лисана...

Джудже 1: Бързо да се скриваме, не чувате ли рева на кръвожадния човекоядец, който владее земите наоколо.

Джудже 2 : Я-я-я-я, млъкна. Някой излиза от неговия замък. Но това не е той...

(Влиза Котаракът в чизми)

Котаракът в чизми:

Свърши се вече с магьосникът зъл...

Да прави злини от моят корем не би могъл.

Той бе откраднал преди години графството на моя господар,

беше превърнал баща му – графа, в беден мелничар.

Мой дълг беше да върна богатството на най-малкият брат,

защото няма по-благороден и достоен от него в целият свят.

Аз се справих с магьосникът зъл!

Повярвайте ми, само аз бих могъл.

Доброто накрая винаги възтържествува.

Не може злото вечно да пирува.

Но дойде на злото сетният час,
доброто трябва да живее във всеки от нас.
Истината и любовта в себе си пази
и доброто ще се съхрани!
Безстрашен, гъвкав и с харизма!
Мяу! Аз съм....

(Всички): Котаракът в чизми!

Палячо: Още някой се задава по зелената морава.

(Влиза мишлето запъхтяно)

Мишлето:

Чакайте, не почвйте без нас,
ний сме мишчици цял клас.
Бяхме в замъка на човекоядеца,
гласеше ни за хапване, мерзавеца.
Искаме на Котарака да благодарим
че ни спаси, и да се повеселим
и песничка да му подарим!

(Започва песента „Бал на мишките“, всички пеят и танцуват)

(След песента):

Фея 1: Балът свърши, но сега
започва най-голямата игра.

Фея 2: Идва лятната ваканция
за смях, игри, веселие, гаранция.

Палячо: Но не забравяйте, дечица,
да си вземете любима книжчица.

Джудже1: Да се потопите в светове чудесни
С герои измислени, но интересни.

Джудже 2 : Приятна ваканция, приятели!

Всички: До наесен!

